

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi
wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1895.

Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1895.

Część XVIII.

Nr. 86.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr.,
którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości
o ustanowieniu nowego Sądu powiatowego w Podwołoczyskach.

Sanguszek w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Listopada 1895,
L. 24.099, o ustanowieniu Sądu powiatowego w Podwołoczyskach
w Galicyi.

Na podstawie §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59. Dz. pr.
państwa, ustanawia się w okręgu Sądu obwodowego w Tarnopolu dla nastę-
pujących 13. gmin z obszarami dworskimi, a to:

1. Czerniszówka, Dorofijówka, Kaczanówka, Kamionki, Mysłowa, Orze-
chowiec, Podwołoczyska, Rosochowaciec, Staromiejszczyzna, Supranówka
i Zadnieszówka, z okręgu Sądu powiatowego skałackiego, — i

2. Bogdanówka i Korszyłówka, z okręgu Sądu powiatowego Nowesioła —
Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Podwołoczyskach.

Z dniem rozpoczęcia działalności tego Sądu, który później będzie ozna-
czony i podany do wiadomości, odłączone będą wyżej wymienione gminy
z obszarami dworskimi z okręgów ich dotychczasowych Sądów powiatowych.

Z tym samym dniem wyłączoną będzie gmina Zarubińce z obszarem dworskim z okręgu Sądu powiatowego w Grzymałowie, a przyłączoną do Sądu powiatowego w Skalacie; następnie będą gminy Suchowce i Szelpaki z obszarami dworskimi wyłączone z okręgu Sądu powiatowego w Zbarażu, a przyłączone do Sądu powiatowego w Nowemsiole.

Gleispach w. r.

Nr. 87.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr., którem się ogłasza rozporządzenie c. k. Ministerstwa sprawiedliwości o ustanowieniu nowego Sądu powiatowego w Ottynii.

Sanguszko w. r.

R o z p o r z ą d z e n i e

c. k. Ministerstwa sprawiedliwości z dnia 21. Listopada 1895, L. 24.099, o ustanowieniu Sądu powiatowego w Ottynii, w Galicyi.

Na podstawie §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868, Nr. 59. Dz. pr. państwa, ustanawia się w okręgu Sądu obwodowego w Stanisławowie dla następujących 19 gmin z obszarami dworskimi, a to:

1. Babianka, Grabiec, Krasidłówka, Krzywotuły - nowe, Krzywotuły-stare, Ottynia, Uhorniki, Winograd, Worona i Zakrzewce z okręgu Sądu powiatowego w Tyśmienicy;

2. Bohorodczyn, Hostów, Konstantynówka i Targowica z okręgu Sądu powiatowego w Tłumaczu;

3. Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka i Strupków z okręgu Sądu powiatowego w Delatynie — Sąd powiatowy z siedzibą urzędową w Ottynii.

Z dniem rozpoczęcia działalności tego Sądu, który później będzie oznaczony i podany do wiadomości, odłączone będą wyżej wymienione gminy z obszarami dworskimi z okręgów swoich dotychczasowych Sądów powiatowych.

Gleispach w. r.

Nr. 88.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr.,
względem wyłączenia miejscowości Bogdanówka i Korszyłówka
z okręgu c. k. Starostwa w Zbarażu i wcielenia ich do okręgu
c. k. Starostwa w Skałacie.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych
z 30. Listopada 1895, L. 5587/M. I., zostają gminy i obszary dworskie
Bogdanówka i Korszyłówka wyłączone z okręgu c. k. Starostwa w Zbarażu
i wcielone do okręgu c. k. Starostwa w Skałacie.

Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem rozpoczęcia czynności no-
wego c. k. Sądu powiatowego w Podwołoczyskach.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 89.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Prezydyum Namiestnictwa z d. 21. Grudnia 1895, L. 13.664|pr.,
względem wyłączenia miejscowości Hołosków, Mołodyłów, Neudorf,
Skopówka i Strupków z okręgu c. k. Starostwa w Nadwórnej i
wcielenia ich do okręgu c. k. Starostwa w Tłumaczu.

Na mocy rozporządzenia wys. c. k. Ministerstwa spraw wewnętrznych
z dnia 30. Listopada 1895, L. 5587/M. I., zostają gminy i obszary dworskie
Hołosków, Mołodyłów, Neudorf, Skopówka i Strupków wyłączone z okręgu
c. k. Starostwa w Nadwórnej i wcielone do okręgu c. k. Starostwa w Tłu-
maczu.

Rozporządzenie to wejdzie w życie z dniem rozpoczęcia czynności c. k.
Sądu powiatowego w Ottynii.

Co się podaje do powszechnej wiadomości.

Sanguszko w. r.

Nr. 90.

O b w i e s z c z e n i e

e. k. Namiestnictwa z dnia 7. Grudnia 1895, L. 95.095, którem ogłasza się rozporządzenie wykonawcze do ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kr. Nr. 75, o regulacji Przegnojówki z dopływami, ułożone przez Wydział krajowy w porozumieniu z e. k. Namiestnictwem a zatwierdzone reskryptem Wysokiego e. k. Ministerstwa rolnictwa z dnia 19. Października 1895, L. 20.627.

Za e. k. Namiestnika:

Lidl w. r.

Rozporządzenie wykonawcze

do ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kr. Nr. 75, o regulacji Przegnojówki z dopływami.

§. 1.

Regulacja potoku Przegnojówki od stawu w Zeniowie do młyna w Krzywicach z dopływami jest przedsiębiorstwem krajowym i ma być wykonana w myśl §. 7. ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kr. Nr. 75, przez Wydział krajowy przy współudziale Administracji państwa i stron interesowanych (Wydziału spółki wodnej).

§. 2.

Za podstawę techniczną tej regulacji służyć ma projekt techniczny krajowego biura melioracyjnego z roku 1894, zatwierdzony przez Ministerstwo rolnictwa a preliminarz kosztów robót na 84.000 zł. w. a.

Wydział krajowy jest jednak upoważnionym do poczynienia zmian w tym projekcie w porozumieniu z Administracją państwa w granicach powyższej sumy kosztorysowej.

Projektowana melioracya obejmuje następujące roboty :

1. regulacyę potoku Przegnojówki na przestrzeni wskazanej w §. 1 ;
2. regulacyę potoku Jaktorowskiego od ujścia do Przegnojówki aż do gościńca rządowego w Słowicie ;
3. wykonanie pięciu rowów osuszających ;
4. budowę siedmiu mostów (3 na potoku Przegnojówce, 1 na potoku Jaktorowskim i 3 na rowach osuszających), tudzież jedenastu przejazdów (brodów) ;
5. budowę trzech szluz do nawodnienia (1 na potoku Przegnojówce, 2 zaś na potoku Jaktorowskim) ;
6. utrzymanie wszystkich powyższych robót w czasie budowy.

§. 3.

Czas budowy ustanawia się na lat trzy i trwać ma od jesieni 1895 do jesieni 1898.

W czasie tym wzbronione są wszelkie z projektem sprzeczne budowle prywatne na potoku Przegnojówce i jej dopływach na przestrzeni objętej regulacyą.

§. 4.

Koszta projektowanych robót regulacyjnych, tudzież koszta kancelaryjne, komisyjne i koszta zarządu, pokryte będą z funduszu regulacyjnego, utworzonego w myśl §. 3. ustawy z dnia 16. Października 1895, Dz. u. kraj. Nr. 75, i nie mogą przekroczyć sumy 84.000 zł. w. a.

§. 5.

Zasiłki krajowe i państwowe mają być wstawiane do preliminarzy krajowego i państwowego w trzech równych ratach rocznych, od roku 1895 do roku 1897, wypłata zaś tych rat rocznych do funduszu regulacyjnego, odbywać się ma w czasie budowy w miarę rzeczywistej potrzeby dla wykonania robót programem objętych.

§. 6.

Dodatek konkurencyjny ma być wpłacany przez uczestników spółki do funduszu regulacyjnego względnie do kasy krajowej, w równych ratach rocznych na dniu 1. Lipca każdego roku, raty zaś zapadłe przed ustanowieniem okręgu konkurencyjnego i zawiązaniem spółki wodnej, mają być na-

tychmiast po ustanowieniu okręgu konkurencyjnego i zawiązaniu spółki wodnej ściągnięte.

Coroczne datki prywatnych stron interesowanych będą oznaczone na podstawie ustanowić się mającego okręgu konkurencyjnego, a w razie potrzeby będą ściągnięte w drodze egzekucyi politycznej.

Jeżeli spółka wodna przypadające na członków prestacye zechce pokryć w drodze operacyi kredytowej, w takim razie znajdą zastosowanie postanowienia §§. 15. do 19. państwowej ustawy melioracyjnej z dnia 30. Czerwca 1884, Dz. u. p. Nr. 116 tak co do zaciągnięcia pożyczki, jak i ściągania datków konkurencyjnych przez c. k. Urzędy podatkowe.

§. 7.

Okręg konkurencyjny oznaczonym będzie stosownie do §. 3. specjalnej ustawy krajowej przez właściwą w myśl §. 76. krajowej ustawy wodnej Władzę administracyjną.

Ustanowienie miary rozłożenia kosztów, tudzież uregulowanie datków konkurencyjnych, ma być uskuteczniomem według postanowień §§. 65. i 66. krajowej ustawy wodnej przez spółkę; a w razie, gdyby się interesowani nie zgodzili, rozstrzyga o tem władza polityczna na podstawie zdania znawców.

§. 8.

Prowadzenie budowy, oraz pełnienie służby techniczno-administracyjnej porucza Wydział krajowy zaprzysiężonemu urzędnikowi technicznemu pod nadzorem każdoczesnego Dyrektora krajowego biura melioracyjnego.

Do pomocy kierownikowi budowy w sprawach administracyjnej natury, mianowicie: do interweneyi przy rozprawach o odszkodowanie za zajęte grunta, przy ugodach o ceny materiałów i wysokość robocizny i t. p., dalej do prowadzenia rachunkowości przy robotach budowlanych, powołuje Wydział krajowy według własnego uznania dla każdej sekyi budowy osobistość zaufania godną i obznajomioną z miejscowymi stosunkami i cenami na delegata, któremu przysłuża w kierownictwie budowy głos doradczy.

Pomocników technicznych i rachunkowych mianuje Wydział krajowy. Dozorców przy robotach przyjmuje w miarę potrzeby kierownik budowy, nie przekraczając liczby maksymalnej tychże, mającej się unormować przez Wydział krajowy i wyznacza im odpowiednie płace miesięczne do wysokości 30 zł. W razie potrzeby polepszenia płac dozorców lub też podwyższenia unormowanej ich liczby, potrzebnem jest w tym kierunku zezwolenie Wydziału krajowego.

W nagłych wypadkach może nastąpić przyjęcie dozorców po nad przepisaną liczbę, jednakże za dodatkowem jak najrychlejszem usprawiedliwieniem tego zarządzenia przed Wydziałem krajowym, przyczem natomiast zbędni dozorecy mają być od służby uwolnieni. Wszystkie kroki i zarządzenia kierownika budowy w sprawie przyjmowania, wynagradzania i wydalenia dozorców, mają się odbywać w porozumieniu z delegatem Wydziału krajowego.

Z dniem przybycia do przydzielonego sobie perymetra melioracyjnego otrzymuje kierownik budowy za czas czynności w tym perymetrze, t. j. do terminu zastanowienia robót, mającego się oznaczyć przez Wydział krajowy, zamiast dyet i kosztów podróży w obrębie pola roboczego, stały dodatek budowlany, który wynosi miesięcznie 90 zł. w. a. dla inżyniera - asystenta i elewa technicznego, 120 zł. w. a. dla inżyniera II. kl. i inżyniera - adjunkta a 150 zł. w. a. dla wyższych urzędników technicznych. O ile czas, za który dodatek budowlany ma być wypłacony, zawiera ułamki miesiąca, należy za takowy obliczyć dodatek według trzydziestej części podanej kwoty. Za podróż do pola roboczego i z powrotem do stałego miejsca urzędowania lub stacyi zimowej, wyznaczonej po za obrębem roboczym, otrzymuje kierownik budowy wynagrodzenie kosztów podróży i dyety, za podróż zaś podjętą w czasie budowy w interesie służbowym po za pole robocze, tylko wynagrodzenie kosztów podróży według wymiaru ustanowionego dla odnośnej kategorii urzędników krajowych.

Delegat Wydziału krajowego ma prawo do żądania zwrotu poniesionych w gotówce kosztów podróży, a mianowicie: przy podróżach koleją żelazną należności II. klasy, przy podróży drogowej 13·2 ct. za 1 kolometr, przy komisjach zaś po za miejscem jego zamieszkania oprócz tego kosztów utrzymania w kwocie 5 zł. a. w. dziennią.

Dodatki budowlane, dyety i koszta podróży kierownika budowy, płaca tegoż w czasie budowy, zwrot kosztów podróży i utrzymania delegata, pobory dozorców i pomocniczych sił, jak w ogóle wszystkie koszta zarządu i kierownictwa budowy, pokryte będą z funduszu budowy.

Udzielanie innych w powyższych postanowieniach nieprzewidzianych wynagrodzeń i remuneracyi zależnem jest od poprzedniego zezwolenia Ministerstwa rolnictwa.

§. 9.

Delegaci Wydziału krajowego względnie ich zastępcy, których powołuje również Wydział krajowy, przechowują u siebie i zawiadują funduszami budowy, asygnowanymi przez Wydział krajowy, znoszą się we wszystkich im poruczonych sprawach bezpośrednio z Wydziałem krajowym i są wobec niego odpowiedzialnymi za całość tych funduszy, jakoteż za zarachowanie

wydatków pokrytych z tych funduszków, które ma być należycie udokumentowane.

Sposób użycia tych funduszków i usprawiedliwienia poczynionych wydatków określa szczegółowa instrukcja rachunkowa.

Umowy o roboty i dostawy, które nie przechodzą 500 zł. a przytęm są tak nagłe, że ich zrealizowanie nie może być wstrzymane do nadejścia decyzji Wydziału krajowego, zawiera z przedsiębiorcami delegat wspólnie z kierownikiem budowy i oddaje takowe do wykonania za dodatkowem jak najspieszniejszym usprawiedliwieniem wobec Wydziału krajowego.

Wszelkie inne umowy i oferty przedsiębiorców, szczególnie odnoszące się do budowy obiektów, jak : mostów, szluz i przepustów, przedstawia delegat wraz z kierownikiem budowy przed rozpoczęciem robót Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 10.

Kierownik budowy, do którego należy rozkład robót, ich kierownictwo i staranie o należyte i ekonomiczne przeprowadzenie całej melioracji, jest odpowiedzialny w obec Wydziału krajowego za wykonanie budowy.

Tenże znosi się bezpośrednio z Wydziałem krajowym w sprawach budowlanych, przedkłada peryodyczne sprawozdania o postępie robót, a w wypadkach nie cierpiących zwłoki czyni zarządzenia pod własną odpowiedzialnością i usprawiedliwia takowe bezzwłocznie w obec Wydziału krajowego.

W szczególności kierownik budowy koramizuje kwity delegata, za którymi tenże podnosi z właściwego c. k. Urzędu podatkowego lub z kasy krajowej zaliczki z kredytów przez Wydział krajowy otworzonych, a to w celu utrzymania dokładnej ewidencji funduszków, na budowę użyć się mających.

Kierownik budowy sprawdza i podpisuje również wszystkie dokumenty, na podstawie których delegat ma uskuteczniać wypłaty, prowadzi sam lub za pośrednictwem podwładnych organów dziennik swych korespondencji, dzienniki narzędzi, sprzętów i materiałów, listy wypłat, wykazy należytości za dostarczone materiały i wykonane roboty i dziennik budowy, utrzymuje w porządku akta budowy (plany, kosztorysy, raporty, korespondencje przychodzące, oraz bruliony korespondencji wychodzących, wszelkie protokoły, wykazy i t. p.), a co miesiąc (najdalej w dniu 15. każdego następnego miesiąca) przedkłada Wydziałowi krajowemu sprawozdanie o postępie budowy, do którego dołącza wykaz postępu robót, sporządzony na podstawie dziennika budowy i wyciągi z dziennika kasowego.

§. 11.

W razie gdyby w czasie budowy okazała się potrzeba zmiany w projekcie służącym za podstawę wykonania robót, lub też strony interesowane tej

zmiany żądały, winien kierownik budowy przedłożyć odpowiedni wniosek z planami i kosztorysami Wydziałowi krajowemu, który takowy udzieli Namiestnictwu dla wspólnej narady, a następnie ostatecznego zatwierdzenia. W naradzie tej weźmie udział projektant oraz inżynier rządowy.

Przez podobne zmiany projektu nie może być jednak w żadnym wypadku spowodowanem przekroczenie preliminowanych kosztów, a w razie, gdyby te zmiany miały dotknąć podstawy hydrotechnicznej zatwierdzonego projektu, mają takowe być przedłożone c. k. Ministerstwu rolnictwa do zatwierdzenia.

§. 12.

Przed rozpoczęciem budowy wyda kompetentna władza polityczna na żądanie kierownika budowy orzeczenie po myśli §. 86. kraj. ust. wodnej co do potrzeby i rozciągłości służebności lub ustąpienia gruntów, a mianowicie, które obce grunta, materyały, i t. p. dla celów regulacyi, jakie służebności na gruntach nadbrzeżnych dla ochrony budowli regulacyjnych i na jak długi czas są potrzebne.

Wykupno gruntów lub też czasowe ich zajęcie dla wykonania robót, jak : przekopów, szkarp, brzegów, wałów ochronnych, rowów materyałowych, ścięcia darni, dróg dojazdowych, placów składowych i roboczych i t. p., zarówno jak wydobywanie materyałów budowlanych, odbywać się będzie wedle odnośnych przepisów krajowej ustawy wodnej, w którym to celu kierownik budowy dostarczyć powinien władzy politycznej odpowiednich kopii map katastralnych, na których grunta zająć się mające oznaczyć należy kolorem (karminem) wraz z wykazem powierzchni gruntów, liczb parcel, rodzaju uprawy i nazw właścicieli. Co do wysokości mającego się wypłacić odszkodowania, winien delegat wraz z kierownikiem budowy, tudzież delegatem stron interesowanych (Wydziału spółki) starać się przedewszystkiem zawrzeć z właścicielem nieruchomości lub też jego prawnym albo sądowym zastępcą dobrowolną ugodę, która wymaga zatwierdzenia Wydziału krajowego.

W razie niedojścia do skutku ugody, ma być oznaczoną jakość i wysokość odszkodowania po myśli postanowień §. 87. krajowej ustawy wodnej z dnia 14. Marca 1875 (Dz. u. kr. Nr. 38) przez władzę polityczną, a jeżeli się interesowani tem nie zadowolnią, przez sądowe oszacowanie.

Postanowienia tego paragrafu krajowej ustawy wodnej znajdują także zastosowanie co do złożenia lub zabezpieczenia odszkodowania.

§. 13.

Przy odebraniu w posiadanie fizyczne wszelkich realności na rzecz budowy tak czasowo jak i wieczyście wywłaszczonych, lub też bezpłatnie

odstępionych, spiszcie kierownik budowy protokół odbioru, w którym należy się odwołać do odnośnego aktu wywłaszczenia lub darowizny.

Grunta uzyskane w drodze umów, wywłaszczeń lub też regulacyi (stare łożyska) należy odgraniczyć i zainstalować na rzecz przedsiębiorstwa (funduszu konserwacyjnego).

§. 14.

Po zbadaniu wszelkich okoliczności, mających wpływ na ilość robotników, których równocześnie przy budowie zająć będzie można, sporządzi kierownik budowy wykaz potrzebnych narzędzi do sprawienia, zakupi takowe wspólnie z delegatem, oraz najmie odpowiedni i zamknięty skład lub zarządzi wybudowanie stosownej szopy zamykanej.

Z końcem corocznego peryodu budowy należy przedkładać Wydziałowi krajowemu dziennik narzędzi i sprzętów z oznaczeniem ich ubytku i stanu, w jakim się znajdują.

§. 15.

Materyały mogą być dostarczane w drodze przedsiębiorstwa lub we własnym zarządzie.

Warunki dostawy w drodze przedsiębiorstwa pod względem ilości i jakości materyałów, tudzież terminu częściowe i ostateczne, winne być szczegółowo wskazane w dotyczących umowach i kontraktach, spisanych wedle udzielonego przez Wydział krajowy formularza.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad należytem uskutecznieniem dostawy i ścisłym wypełnieniem wszystkich zobowiązań przedsiębiorców.

W razie zwłoki w dostawie, delegat na wniosek kierownika budowy stosuje do przedsiębiorców rygory kontraktowe tak pod względem kar pieniężnych, jakoteż uzupełnienia częściowych dostaw na koszt i stratę przedsiębiorców.

Jeżeli przedsiębiorcy nie wypełnią zobowiązań kontraktowych w terminie ostatecznym, a powyższe środki przynaglające okażą się niedostatecznymi, w takim razie odniesie się delegat w porozumieniu z kierownikiem budowy do Wydziału krajowego celem uznania przedsiębiorców za kontraktołomnych z zastosowaniem wszystkich następstw w tym wypadku przewidzianych. Przy dostarczaniu materyałów we własnym zarządzie, kierownik budowy oznaczy i obliczy ilość potrzebnych materyałów na podstawie kosztorysów biura melioracyjnego, zatwierdzonych przez c. k. Ministerstwo rolnictwa, a delegat

w porozumieniu z kierownikiem budowy zakupi i dostarczy rzeczony materiał, przyczem największą bacność zwracać należy na dobroć materiałów w ogóle i na zimowe cięcie drzewa w szczególności i starać się o nabycie materiałów pod jak najkorzystniejszymi warunkami.

Kierownik budowy winien prowadzić dziennik przychodu i rozchodu materiałów, celem utrzymania należytej ewidencji, a zarazem dopilnować należytego składania materiałów.

§. 16.

Wykonanie robót ma się odbywać w zarządzie własnym, przyczem zaleca się przede wszystkim robota za wynagrodzeniem od wymiaru, a robota za wynagrodzeniem dziennem tylko w takich wypadkach, gdyby jej przeprowadzenie za wynagrodzeniem od wymiaru było niemożliwe. Wypłaty odbywają się na podstawie list płacy, sprawdzonych i podpisanych przez kierownika budowy.

Częściowe roboty mogą być oddane w przedsiębiorstwo, bądź w drodze licytacji, bądź też akordów, w którym to wypadku robota jest właściwie robotą wymiarową z tą jednak różnicą, iż wykonywa się na podstawie umów pisemnych, zawartych w myśl §. 9., a wypłaty uskuteczniają się na podstawie wykazów należności przez kierownika budowy sporządzonych w terminach umową wskazanych i pod warunkami tamże zastrzeżonymi.

W szczególnych wypadkach miejscowymi stosunkami spowodowanych, mogą przy budowie być zastosowane obszerniejsze przedsiębiorstwa.

W takim razie Wydział krajowy rozpisuje licytację, bądź to w Wydziale krajowym we Lwowie, bądź też we właściwych Wydziałach powiatowych.

Jeżeli rozprawa licytacyjna odbywa się w biurze Wydziału powiatowego, winien być przy niej obecnym delegat lub kierownik budowy, a rezultat licytacji tudzież spisane po przyjęciu najkorzystniejszych ofert kontrakty z przedsiębiorcami, mają być przedłożone do zatwierdzenia Wydziałowi krajowemu.

W kontraktach wykazuje się szczegółowo rodzaj robót, ich ilość i wymiary, sposób wykonania, terminu ukończenia, warunki wypłat należności, kary za zwłokę w robotach i t. p.

Delegat wspólnie z kierownikiem budowy czuwa nad ścisłym wypełnieniem zobowiązań kontraktowych, stosując w razie potrzeby rygory przeciw przedsiębiorcom, o czem Wydział krajowy zawiadamia.

W miarę postępu robót i dostaw wykonanych na podstawie umów i akordów, może delegat udzielać przedsiębiorcom częściowych wypłat na poczet należności, przyczem jednak z każdorazowej sumy należności potrącać należy przynajmniej 5% na ratę kolaudacyjną.

Kolaudację przeprowadzają :

a) gdzie chodzi o częściowe lub też w zupełności wykonane, lecz 500 zł. w. a. nie przenoszące roboty i dostawy, kierownik budowy i delegat przy ewentualnej interwencji inżyniera delegowanego przez Wydział krajowy ;

b) jeżeli chodzi o roboty i dostawy w zupełności wykonane powyżej 500 zł. w. a., komisya przeprowadzająca coroczną kolaudację (§. 19. instrukcyi).

Odbioru dokonywują delegat i kierownik budowy, w którym to celu ma być sporządzony akt kolaudacyjny, podpisany przez odbierających robotę i przedsiębiorcę.

§. 17.

Dla uwidocznienia postępu budowy prowadzi inżynier dziennik budowy, w którym oprócz wykonanych w każdym tygodniu robót i dostaw, mają być zamieszczone następujące daty :

1. stan powietrza ;
2. stan wody w rzece, w którym to celu w pobliżu placu budowy należy wstawić tymczasowy wodoskaz ;
3. liczba robotników według poszczególnych kategorii, oraz ilość fur ;
4. oznaczenie miejsc, w których wykonują się roboty, oraz opisanie przeprowadzonych robót, tudzież początek i koniec robót ;
5. odbiór materiałów budowlanych ;
6. wszystkie momenty i wydarzenia, które mogą mieć wpływ na budowę, szczególnie zaś spis szkód wyrządzonych wielką wodą ;
7. polecenia ustne lub pisemne wydane przedsiębiorcom lub dostawcom ;
8. uwagi poczynione przez delegowanego od czasu do czasu przez Wydział krajowy dla kontroli technicznej inżyniera.

Dziennik budowy ma być z końcem każdego tygodnia zamknięty, przedsiębiorcy do przejrzania udzielony, tudzież przez tegoż podpisany, po ewentualnem wciągnięciu do dziennika podniesionych przez niego zarzutów.

§. 18.

Tak Administracyi państwa jak i stronom interesowanym (Wydziałowi spółki) przysługuje prawo przekonywać się każdego czasu za pośrednictwem swych organów technicznych, względnie delegatów, o postępie robót i jakości wykonania. W tym celu znajdujące się na miejscu a zajęte wykonaniem robót organa Wydziału krajowego są obowiązane udzielić wszelkich żądanych wyjaśnień tak delegatom Administracyi państwa, jak i spółki wodnej.

Kontrola robót przez delegowanych w tym celu techników Administracji państwa i Wydziału krajowego odbywać się ma według możliwości co dwa miesiące.

Z każdorazowej inspekcji mają ci technicy składać swym przełożonym władzom szczegółowe sprawozdania, które posłużą Wydziałowi krajowemu do wydania stosownych zarządzeń.

Koszta tej kontroli technicznej pokrywa fundusz budowy.

§. 19.

Z końcem każdego rocznego okresu budowy ma zażądać kierownik budowy kolaudacji robót, którą przeprowadza komisja składająca się:

a) z technika delegowanego przez Namiestnictwo, tudzież technika Wydziału krajowego;

b) z delegata Wydziału krajowego i kierownika budowy;

c) z delegata stron interesowanych, względnie Wydziału spółki.

Z tych członków komisji mają jednak tylko technicy pod a) wymienieni głos rozstrzygający.

Komisja ogląda i bada wykonane roboty w ogólności, szczegółową zaś kolaudację wykonanych robót przeprowadzają wspólnie technicy pod a) wymienieni.

Koszta kolaudacji pokrywa fundusz budowy.

Protokół kolaudacyjny zbadany przez Wydział krajowy i Namiestnictwo, udziela się do wiadomości Ministerstwa rolnictwa, a dopiero wtedy, kiedy ze strony tego Ministerstwa nie będą podniesione zarzuty, nastąpić może wypłata przedsiębiorcom zatrzymanych rat kolaudacyjnych.

§. 20.

Kierownik budowy zajmie się po upływie każdorocznego okresu budowy wypracowaniem sprawozdania dorocznego z czynności budowlanej, które ma wykazać rezultaty robót, wartość budowy obliczoną na podstawie wykazów bryłowości i analizy cen jednostkowych, tudzież inne ważniejsze spostrzeżenia co do budowy.

Sprawozdanie to przedstawi Wydział krajowy za pośrednictwem Namiestnictwa Ministerstwu rolnictwa.

§. 21.

Ostateczne zarachowanie w księgach wszystkich dochodów i wydatków funduszu budowy, prowadzi Wydział krajowy za pośrednictwem swego od-

działu rachunkowego, z końcem każdego roku, a najdalej do 1. Marca następnego roku udziela Namiestnictwu zamknięcie rachunków, a na żądanie tegoż zezwala na wglądnięcie w rachunki szczegółowe.

Odpis zamknięcia rachunkowego udziela Wydział krajowy także Wydziałowi spółki, oraz delegatowi i kierownikowi budowy.

Zamknięcie rachunkowe przedłożyć ma Namiestnictwo do zatwierdzenia Ministerstwu rolnictwa, które rozstrzyga także ewentualne zarzuty Wydziału spółki, co do których nie doszło do skutku porozumienie z Wydziałem krajowym.

§. 22.

Pod względem rachunkowym obowiązuje zatwierdzona przez Ministerstwo rolnictwa instrukcja rachunkowa, wydana dla krajowych przedsiębiorstw melioracyjnych z dnia 18. Listopada 1887, Dz. u. kr. Nr. 68.

Nr. 91.

O b w i e s z c z e n i e

c. k. Namiestnictwa z dnia 28. Grudnia 1895, L. 102.388, o zmianie przepisów o spoczynku niedzielnym w przemyśle handlowym dla gminy miasta Białej.

Na podstawie §. 1. art. IX. ustawy z dnia 16. Stycznia 1895 (Dz. p. Nr. 21), c. k. Namiestnictwo po wysłuchaniu gminy i właściwego stowarzyszenia przemysłowego zmienia dla gminy miasta Białej zawarte w §. 4. rozporządzenia z dnia 30. Kwietnia 1895 (Dz. u. kr. Nr. 31) przepisy o spoczynku niedzielnym w sposób następujący:

„Praca przy sprzedaży towarów w przemyśle handlowym w obrębie gminy miasta Białej, dozwolona jest w niedzielę od 7-jej rano do 12-tej w południe.“

Inne przepisy powołanego rozporządzenia c. k. Namiestnictwa, pozostają niezmiennione.

Ogłoszenie niniejsze wchodzi natychmiast w wykonanie.

Lwów, dnia 28. Grudnia 1895.

Nr. 92.

O g ł o s z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 8. Grudnia 1895, L. 78.983, w przedmiocie ustanowienia taksy dziennej za leczenie i pielęgnowanie chorych w szpitalu powszechnym w Stanisławowie.

Na mocy art. II. ustawy z dnia 12. Grudnia 1869 (Nr. 8. Dz. u. kr. z r. 1870), ustanawia Wydział krajowy w porozumieniu i za zgodą c. k. Namiestnictwa takse dzienną w szpitalu powszechnym w Stanisławowie za leczenie i pielęgnowanie chorych, od dorosłych w kwocie 52 kr. a. w., a od dzieci w kwocie 40 kr. w. a. począwszy od 1. Stycznia 1896.

Lwów, dnia 12. Grudnia 1895.

Marszałek krajowy:
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego:
Dr. Franciszek Hoszard w. r.

Nr. 93.

R o z p o r z ą d z e n i e

Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 23. Grudnia 1895, L. 83.062, wydane w porozumieniu z c. k. Namiestnictwem we Lwowie, w przedmiocie zezwolenia gminie Sądowa Wisznia na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych.

Na mocy ustawy z dnia 18. Marca 1888, Dz. u. kr. Nr. 36, Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi z W. Ks. Krakowskiem za zgodą c. k. Namiestnictwa we Lwowie, zezwala gminie Sądowa Wisznia na dalszy pobór opłaty gminnej od napojów spirytusowych w wysokości po dwa (2) ct. w. a.

od jednego litra w latach od r. 1896 do końca Grudnia 1901, pod warunkami wymienionymi w ustawie z dn. 28. Listopada 1883, Nr. 75. Dz. u. kr.

Od opłaty tej jednak mają być wolne napoje spirytusowe we wszystkich tych wypadkach, w których przyznane im jest według §. 6. ustawy z dnia 20. Kwietnia 1888, Nr. 95. Dz. u. p. uwolnienie od podatku konsumcyjnego na rzecz skarbu państwa.

Lwów, dnia 23. Grudnia 1895 r.

Marszałek krajowy :
Stanisław Badeni w. r.

Członek Wydziału krajowego :
Dr. J. Wereszczyński w. r.